

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jamen ønsker regeringen og dermed også De Konservative netop ikke, at der skal et øget forbrug til?

Så siger hr. Lars Barfoed, at det kan godt være, at det blev et forbrugsboom. Det kunne man så styre på anden vis. Men kunne det ikke være bedre at få de her midler fri, som virkelig er frie midler, end at vi f.eks. udskyder gælden i vores ejendomme eller låner i ejendommene?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nej, det er jeg ikke enig i. Jeg mener, der er meget stor forskel på, at man over en årrække, som vi nu gør det, giver nogle skattelettelser, og så det, at man på en gang gav midlerne i Den Særlige Pensionsopsparing og LD fri.

Det ville jo være mange hundrede millioner kroner, der på en gang kom ud i forbrug, samtidig med at man jo for at frigøre disse midler til likvider ville være nødt til at sælge værdipapirer i et uhyrlig stort omfang. Det ville jo føre til, at kurserne på de finansielle markeder både på aktier og obligationer ville rasle ned, og renten ville stige. Det ville være helt uansvarligt at give los og frigive midler, der er opsparet i LD og Den Særlige Pensionsopsparing, i hvert fald hvis det var noget, der skete over en meget kort tidsperiode.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har også et par spørgsmål til hr. Lars Barfoed: Mener hr. Lars Barfoed, at det kun er folk under 45 år, der har brug for et pengeinstitut eller en forsikring eller en kreditforening? Hvis ikke hr. Lars Barfoed mener, at der er folk over de 45 år, der også har brug for penge, så forstår jeg godt det svar, som jeg tidligere fik af hr. Bent Bøgsted. Men mener hr. Lars Barfoed, at der også er brug for, at mennesker over 45 år har kontakt til et pengeinstitut, en forsikring eller en kreditforening? Vil det så ikke være sådan, at man kan være udsat for et pres og dermed en dårlig rådgivning?

Mit andet spørgsmål er om dårlig rådgivning, som vi har set masser af eksempler på i England, hvor man har givet folk det råd, at de skulle gå hen og sætte deres penge et sted, og så viser det sig, at de faktisk har fået dem vældig meget forringet. Der kører nu en række civile retssager.

Det er jo ikke et frit valg, man giver folk der, og derfor er spørgsmålet: Ville det, som hr. Lars Barfoed var inde på med dårlige rådgivere og rådgiveransvar, ikke være rigtigt, at vi sideløbende i Erhvervsudvalget fik den sag taget op, således at pengeinstitutterne, kreditforeningerne og forsikringselskaberne kan blive udsat for, at der faktisk skal betales erstatning, hvis de har rådgivet folk forkert?

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jamen den sag er taget op for længe siden og klaret. Der er ingen problemer der. For det første er det jo ikke noget nyt, at folk henvender sig i en bank for at få et lån eller lave nogle andre forretninger med banken, og at banken så vil have mulighed for at sige, at så skal man flytte nogle midler, man har opsparet et eller andet sted, til banken, og at det indgår i drøftelsen med banken. Det er der jo ikke noget nyt i. Det er jo ikke sådan, at der sker en revolution her, fordi man i den store sammenhæng kan se, at nogle i den sammenhæng relativt beskedne midler i LD også bliver gjort til genstand for flyttemulighed. Det er jo ikke noget nyt.

Derfor er det jo også noget, man har taget op for længe siden. Der er jo etiske retningslinjer for bankernes rådgivning, der er fastsat af erhvervsministeren, som sikrer, at pengeinstitutter skal rådgive kunderne i overensstemmelse med kundernes interesser. Der er i øvrigt en lang række detaljerede retningslinjer om, hvordan man sikrer det.

Derudover er det naturligvis i forvejen i dansk erstatningsret sådan, at hvis man rådgiver kunderne på en dårlig eller uforsvarlig måde, sådan at det medfører et tab for kunderne, skal man naturligvis betale en erstatning. Så den sag er klaret, vil jeg sige til hr. Ole Vagn Christensen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det nye i det her er jo sådan set, at hidtil har man ikke kunnet spille med Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det har jo ikke været sådan, at man har kunnet sige, at nu skal du, hvis du vil have de lån, hvis du vil være kunde her, komme med dine opsparinger.

Det nye i det her er jo sådan set, at nu gives der banker, pengeinstitutter i al almindelighed, kreditforeninger og forsikringselskaber den